

Dziennik Zarządzeń

Dyrekcji Okręg. Kolei Państwowych w Radomiu.

19 sierpnia | Nr. 6. | 1936 rok.

Treść:

Sprawy ogólne i osobowe.

Poz. 27. Zarządzenie Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 13. sierpnia 1936 r. Nr. P. 2c. 29/47/36 w sprawie egzaminowania pracowników kolei użytku publicznego i prywatnego niebędących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" oraz nadzoru nad stanem technicznym i nad trakcją mechaniczną wymienionych Kolei.

Sprawy ogólne i osobowe.

27.

Zarządzenie Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 13. VIII. 1936 r. Nr. P 2c/29/47/36 w sprawie egzaminowania pracowników kolei użytku publicznego i prywatnego niebędących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" oraz nadzoru nad stanem technicznym i nad trakcją mechaniczną wymienionych kolei.

W związku z art. 2 i art. 4 p. 7 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 580) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministr. Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 567) i art. 20, 42 i 46 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o koncesjach na koleje znaczenia miejscowego i koleje miejskie (Dz. U. R. P. Nr. 38 p. 391) nadto w związku z rozporządzeniem Ministra Komunikacji z 29 kwietnia 1935 r. Nr. P. 5—194/1/35 (Dz. Tar. i Zarz. Kol. Nr. 22 z 1935 r. poz. 259) i uzupełnieniem do niego z dnia 16 marca 1936 r. Nr. P. 5-194/2/36 (Dz. Tar. i Zarz. kol. Nr. 10 z 1936 r. poz. 173) zarządzam co następuje:

Część I.

Przepisy ogólne.

§ 1.

(1) Zarządzenie niniejsze dotyczy kolei normalnotorowych i wąskotorowych użytku publicznego, znaczenia miejscowego i użytku prywatnego, o silniku mechanicznym, niebędących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

(2) Do kolei o których mowa w niniejszem zarządzeniu, należą również bocznice (tory przemysłowe), obsługiwane przez własny personel.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy kolei miejskich użytku publicznego (tramwajów) oraz tych kolei użytku prywatnego o silniku mechanicznym, które znajdują się w całości w obrębie terenów przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i gospodarstw rolnych.

§ 2.

(1) W celu zapewnienia bezpieczeństwa ruchu pociągów na kolejach objętych niniejszem zarządzeniem, personel tych kolei, którego czynności związane są bezpośrednio z ruchem pociągów, powinien być przygotowany do należytego wykonywania swych czynności. Sprawdzanie odpowiedniego przygotowania personelu do pełnienia służby odbywa się zapomocą egzaminów.

(2) Obowiązkowi składania egzaminów podlegają: dróżnicy przejazdowi, torowi, nadzorcy drogowi, zwrotniczowie, hamulcowi, konduktorzy, zawiadowcy stacyj, palacze parowozowi, maszyniści parowozowi oraz maszyniści przy silnikach spalinowych i elektrycznych (motorowi).

§ 3.

(1) Na kolejach normalnotorowych użytku publicznego, objętych niniejszem zarządzeniem, w sprawie szkolenia i egzaminowania personelu, obowiązują postanowienia przepisów Nr. A. 5. o służbie przygotowawczej i egzaminach pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", przyczem:

a) egzaminy przeprowadzają komisje egzaminacyjne właściwej terytorjalnie dyrekcji okręgowej kolei państwowych (oddziału kolei państwowych),

b) kandydatów do egzaminów zgłasza zarząd kolei,

c) koszty egzaminów ponosi interesowany zarząd kolei; na koszty te składa się taksa w wysokości 15 zł. od każdego kandydata oraz diety członków komisji, w razie ich wyjazdu poza siedzibą służbową,

d) komisja egzaminacyjna wydaje świadectwo z egzaminu według wzoru, stanowiącego załącznik do § 12 niniejszego rozporządzenia,

e) każdy pracownik powinien być zbadany przed egzaminem przez lekarza kolei państwowych, o czem zarząd kolei powinien złożyć komisji egzaminacyjnej odpowiednie zaświadczenie; koszty badania lekarskiego ponosi zarząd kolei według taksy lekarskiej (taryfy wojewódzkiej), obowiązującej w miejscowości dokonanego badania.

(2) Na kolejach normalnotorowych użytku prywatnego oraz na kolejach wąskotorowych użytku publicznego i prywatnego, w sprawie szkolenia i egzaminowania personelu, mają zastosowanie przepisy części II (Przepisy szczegółowe) niniejszego rozporządzenia.

§ 3 A.

Kandydaci na stanowiska, wymienione w § 2 ust. (2) odbywają praktykę (służbę przygotowawczą), wymaganą na podstawie rozporządzenia niniejszego, na tych kolejach (w tych przedsiębiorstwach), które ich zatrudniają lub mają zatrudniać.

§ 3 B.

Dyrektor Kolei Państwowych, na wniosek zarządu kolei (przedsiębiorstwa), zgłaszającej kandydata do egzaminu i w zależności od zakresu pracy i warunków bezpieczeństwa ruchu na danej kolei, może:

a) skracać terminy i ograniczać zakres praktyki (służby przygotowawczej),

b) zaliczać pewne okresy praktyki (służby przygotowawczej), odbytej na innych kolejach,

c) ograniczać zakres wiadomości, wymaganych do egzaminów.

Postanowienia, co do ograniczenia terminów i zakresu służby przygotowawczej oraz programów egzaminów dotyczą:

a) dziedzin zupełnie niezwiązanych z bezpieczeństwem ruchu pociągów, jak sprawy finansowe, rachunkowe, handlowo-taryfowe, gospodarcze i personalne,

b) dziedzin mniej lub więcej związanych z zagadnieniem bezpieczeństwa ruchu, jeżeli dyrektor K. P. uzna, że zakres pracy i warunki bezpieczeństwa na danej kolei lub na bocznicach, obsługiwanych przez własny personel, nie wymagają znajomości odnośnych przepisów w całej rozciągłości.

W przypadku powyższego ograniczenia programów egzaminacyjnych, należy odpowiednio zmniejszyć skład komisyj egzaminacyjnych, przewidzianych w przepisach Nr. A. 5.

§ 3 C.

(1) Jeżeli warunki pracy na kolei (w przedsiębiorstwie) zgłaszającej pracownika do egzaminu, wymagają odbycia przez niego służby przygotowawczej w pełnym zakresie, a na danej kolei brak jest odpowiednich urządzeń, pracownik może odbyć praktykę częściowo, za zgodą dyrektora kolei państwowych, na linjach kolejowych, eksploatowanych przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe".

(2) Pracownik, o którym mowa w ust. (1) nie może być uważany za pracownika przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i wszelkie sprawy, wynikające z jego stosunku służbowego, należą do kolei (przedsiębiorstwa), która zgłosiła go na praktykę.

(3) Zarząd Kolei (przedsiębiorstwa) ponosi pełną odpowiedzialność materjalną za szkody, wyrządzone przez pracownika ust. (1) przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe" oraz osobom trzecim; odpowiedzialność tę kolej (przedsiębiorstwo) przyjmuje na siebie przez odpowiednie pisemne zobowiązanie, złożone dyrekcji okręgowej kolei państwowych przed skierowaniem pracownika na praktykę.

§ 3 D.

(1) Zarządy kolei, wymienionych w § 1 pkt. 1 i 2 niniejszego zarządzenia złaszają kandydatów do egzaminów na druku (w/g wzoru podanego

w załączniku Nr. 1) za pośrednictwem właściwego terytorjalnie Oddziału Ruchowo-Handlowego lub Zarządu Kolei Wąskotorowych przedsiębiorstwa P. K. P. do Biura Personalnego Dyrekcji.

(2) Biuro Personalne, przedstawionych kandydatów, przekazuje Wydziałowi Sanitarnemu, który po uprzedniem zażądaniu i otrzymaniu od kolei, o której mowa powyżej, przewidzianych § 3 pkt. e) oraz § 10 pkt. 2 kosztów, zarządzi poddanie wymienionych kandydatów badaniom lekarskim.

Koszty badania lekarskiego należy zaliczyć na wpływy dz. 2 rozdz. 2 § 13 poz. 5.

(3) Po otrzymaniu kart stanu zdrowia od lekarza Biuro Personalne zawiadamia zainteresowane Zarządy Kolei i właścicieli przedsiębiorstw o wynikach badania lekarskiego ich pracowników, zaś kandydatów, dopuszczonych do egzaminu, przekazuje Wydziałowi ruchu, względnie Kolei Wąskotorowych, celem wyznaczenia, w porozumieniu z danemi Zarządami Kolei i właścicielami przedsiębiorstw, terminów i miejsca egzaminów.

(4) Przed wyznaczeniem terminów egzaminów zażąda Wydział Ruchu od Zarządów Kolei i bocznic normalnotorowych zaś Wydział Kolei Wąskotorowych od Zarządów Kolei i bocznic wąskotorowych wpłacenia przewidzianych § 3 pkt. c i § 16 należności za przeprowadzenie egzaminu i djet (bez doliczenia kosztów podróży). Do czasu wpłaty tych należności nie może nastąpić wyznaczenie terminów egzaminów.

(5) Koszty przeprowadzenia egzaminów oraz djety (bez doliczenia kosztów podróży) członków komisyj egzaminacyjnych, w razie ich wyjazdu poza siedzibę służbową, należy zaliczać na wpływy dz. 2 rozdz. 2 § 5 poz. 3 względnie dz. 2 rozdz. 3 § 2 poz. 3. Przysługujące członkom komisyj djety i koszty podróży należy wypłacać z kredytów przewidzianych na ten cel we właściwych rozdziałach rozchodów działu 2.

Część II.

Przepisy szczegółowe.

§ 4.

Personel kolei, o których mowa w § 3, ust. (2) t. j. kolei normalnotorowych użytku prywatnego oraz na kolejach wąskotorowych użytku publicznego i prywatnego, egzaminują komisje egzaminacyjne, składające się z 4-ch członków, z których 2-ch wyznacza zarząd kolei lub przedsiębiorstwa, 2-ch zaś właściwa terytorjalnie dyrekcja okręgowa kolei państwowych. Przewodniczącego komisji egzaminacyjnej wyznacza dyrekcja z pośród dwóch swoich przedstawicieli.

§ 5.

Komisje egzaminacyjne tworzone są w miarę potrzeby, przy każdym zarządzie kolei użytku publicznego i przy każdym zarządzie przedsiębiorstwa, posiadającego kolej użytku prywatnego.

§ 6.

(1) Interesowane zarządy kolei i zarządy przedsiębiorstw mogą, za wzajemnem porozumieniu, poddawać swój personel, o którym mowa w § 2, egzaminom przez komisję, w skład której, prócz przedstawicieli właściwej dyrekcji okręgowej kolei państwowych, będą wchodzili przedstawiciele tylko jednej z tych kolei.

(2) Na prośbę interesowanych zarządów kolei lub przedsiębiorstw egzaminy mogą być składane przed komisjami egzaminacyjnemi, składającemi się wyłącznie z przedstawicieli dyrekcji okręgowej kolei państwowych.

§ 7.

(1) Wniosek o utworzenie komisji egzaminacyjnej składa interesowany zarząd kolei, lub przedsiębiorstwa, do Biura Personalnego Dyrekcji Okręgowej kolei państwowych, podając jednocześnie kandydatów swych, posiadających odpowiednie fachowe przygotowanie na członków komisji.

W razie odrzucenia przez dyrekcję okręgową kolei państwowych proponowanych kandydatów na członków komisji egzaminacyjnej, zarząd kolei lub przedsiębiorstwa, obowiązany jest przedstawić innych kandydatów.

(3) Jeżeli w miejsce niezatwierdzonego przez Dyrekcję kandydata do komisji egzaminacyjnej, zarząd danej kolei (przedsiębiorstwa) nie będzie mógł wskazać innego kandydata, wówczas należy zastosować postanowienia § 6, niniejszego zarządzenia.

(4) Biuro Personalne, po porozumieniu z zainteresowanymi Wydziałami, które wyznaczą swych pracowników do wspomnianych komisyj egzaminacyjnych, przedstawia całkowity skład Komisyj Dyrektorowi k. p. do zatwierdzenia.

§ 8.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają zwykłą większością głosów; w razie równości głosów, decyduje głos przewodniczącego.

§ 9.

Jeżeli między koleją użytku publicznego lub użytku prywatnego, a Polskiemi Kolejami Państwowemi istnieje porozumienie co do wjazdu pociągów

lub parowozów na tory Polskich Kolei Państwowych — to pracowników kolei użytku publicznego lub prywatnego, pełniących czynności maszynistów parowozowych, motorowych, palaczy, hamulcowych, konduktorów, oraz zawiadowców stacyj tych kolei, egzaminuje komisja przy właściwej terytorjalnie dyrekcji okręgowej kolei państwowych, stosując postanowienia przepisów Nr. A. 5 o służbie przygotowawczej i egzaminach pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Wydział Ruchu i Kolei Wąskotorowych ustalą i podadzą do Biura Personalnego spis kolei, które na mocy porozumienia z P. K. P. mają prawo wjazdu na tory Polskich Kolei Państwowych.

§ 10.

(1) Pracowników podlegających egzaminom, zgłasza przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej zarząd kolei lub przedsiębiorstwa, stwierdzając odbycie przez kandydata przepisanej służby przygotowawczej (§ 18).

(2) Każdy pracownik powinien być zbadany przed egzaminem przez lekarza kolei państwowych, o czem zarząd kolei lub przedsiębiorstwa powinien złożyć komisji egzaminacyjnej odpowiednie zaświadczenie. Koszty badania lekarskiego ponosi zarząd kolei (przedsiębiorstwa) według taksy lekarskiej (taryfy wojewódzkiej) obowiązującej w miejscowości dokonanego badania.

(3) Do egzaminu mogą być dopuszczeni tylko pracownicy pełnoletni, którzy pod względem ogólnego stanu zdrowia oraz wzroku i słuchu, otrzymali kwalifikację I kategorji, w/g norm, obowiązujących pod tym względem na Polskich Kolejach Państwowych.

(4) O dopuszczeniu kandydata do egzaminu decyduje komisja egzaminacyjna.

§ 11.

(1) Tematy egzaminów pisemnych i czas, w którym tematy te mają być opracowane, ustalają egzaminatorzy odnośnych służb w porozumieniu z przewodniczącym komisji. Do egzaminatorów należy również ocena wypracowań pisemnych.

(2) Kandydat, który złożył egzamin pisemny z wynikiem niedostatecznym, nie może być dopuszczony do egzaminu ustnego; w takim razie uważa się, że egzamin został złożony z wynikiem niedostatecznym.

§ 12.

(1) Po ukończeniu egzaminu przewodniczący ogłasza uchwałę co do ogólnego wyniku egzaminu, i w razie złożenia egzaminu z wynikiem dodatnim, wydaje kandydatowi świadectwo (według wzoru podanego w załączniku Nr. 2).

(2) Wynik egzaminów z poszczególnych przedmiotów i wynik ogólny egzaminu ocenia się następująco: bardzo dobry, dobry, dostateczny i niedostateczny.

(3) Egzamin uważa się za złożony z wynikiem dodatnim, jeżeli kandydat uzyskał ze wszystkich przedmiotów części pisemnej i ustnej egzaminu ocenę cónajmniej dostateczną.

Wydział Ruchu i Kolei Wąskotorowych dostarczą Komisjom egzaminacyjnym każdorazowo potrzebną ilość druków świadectw, które należy zapotrzebować w Magazynie Druków.

§ 13.

(1) W razie złożenia egzaminu z wynikiem niedostatecznym, egzamin może być powtórzony po upływie terminu wyznaczonego przez komisję; termin ten nie może wynosić mniej niż jeden miesiąc.

(2) Egzamin powtórny powinien być złożony bądź w całości, bądź wyłącznie z przedmiotów, z których egzaminowany uzyskał oceny niedostateczne, zależnie od decyzji komisji egzaminacyjnej.

(3) W razie niedostatecznego wyniku egzaminu powtórnego, komisja egzaminacyjna może przedstawić dyrektorowi kolei państwowych wniosek o dopuszczenie kandydata do składania egzaminu poraz trzeci; niedostateczny wynik egzaminu, składanego poraz trzeci, dyskwalifikuje kandydata do objęcia odnośnego stanowiska.

§ 14.

Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół załącznik Nr. 3 w którym należy uwidocznić imiona i nazwiska członków komisji oraz kandydata, nazwę kolei (firmę przedsiębiorstwa), tematy części pisemnej egzaminu, ocenę z poszczególnych przedmiotów egzaminu, datę i ogólny wynik egzaminu, jak również decyzję co do ponownego składania egzaminu. Do protokółu dołącza się wypracowanie pisemne kandydata; protokół podpisuje przewodniczący wszyscy członkowie komisji.

§ 15.

(1) Protokóły egzaminacyjne i zaświadczenia lekarskie powinny być przechowywane w zarządzie kolei lub przedsiębiorstwa i okazywane właściwej dyrekcji okręgowej kolei państwowych na każde jej żądanie.

(2) Ewidencję tych egzaminów prowadzą Wydział Ruchu dla kolei i bocznic normalnotorowych, Wydział Kolei Wąskotorowych dla kolei i przedsiębiorstw wąskotorowych. O wynikach egzaminów należy powiadomić Biuro Personalne.

§ 16.

Koszty udziału przedstawicieli dyrekcji okręgowej kolei państwowych w miejscowych komisjach egzaminacyjnych, oraz koszty egzaminów, przeprowadzonych przez komisje, złożone wyłącznie z przedstawicieli dyrekcji okręgowej kolei państwowych, ponosi interesowany zarząd kolei lub przedsiębiorstwa. Na koszty te składa się taksa w wysokości 15 złotych od każdego kandydata oraz diety członków komisji, w razie ich wyjazdu poza siedzibę służbową.

§ 17.

(1) Programami egzaminów objęte są przepisy i instrukcje, wydane w drodze rozporządzeń Ministra Komunikacji powszechnie obowiązujących, oraz wydane i stosowane na podstawie wewnętrznego zarządzenia odnośnej kolei.

(2) Przy zgłaszaniu pracownika do egzaminu, zarządy kolei (przedsiębiorstwa) powinny zawiadomić przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, jakie wewnętrzne przepisy i instrukcje są stosowane na kolei oraz, na jego żądanie, powinny mu je dostarczyć.

§ 17 A.

Zarządom kolei i właścicielom przedsiębiorstw mogą być sprzedawane po cenie ustalonych kosztów własnych, niezbędne do szkolenia personelu przepisy i instrukcje służbowe (jawne), wydawane nakładem Ministerstwa Komunikacji i dyrekcji O. K. P. W tej sprawie Wydział Ruchu i Wydział Kolei Wąskotorowych mają porozumieć się z właściwymi Zarządami Kolei i przedsiębiorstw.

§ 17 B.

Do personelu kolei nie będących w zarządzie P. K. P., nie mają zastosowania „Przepisy o perjodycznem pouczaniu i egzaminowaniu pracowników P. K. P. (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr. 25 poz. 146); zarządy tych kolei powinny same czuwać nad utrzymaniem swego personelu na właściwym poziomie fachowości.

§ 18.

Poniżej określa się okres służby przygotowawczej oraz zakres egzaminów na poszczególne stanowiska:

I. Egzamin na dróżnika przejazdowego.

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po 6-cio miesięcznej pracy na kolei przy utrzymaniu nawierzchni i po 1-miesięcznej praktyce (pod nadzorem) w służbie dróżnika przejazdowego.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

umiejętność czytania i pisania oraz znajomość rachunków w zakresie 4-ch działań liczbami całemi;

b) ustnego:

1) umiejętność używania telefonu i środków do wzywania pomocy,

2) umiejętność postępowania w razie nieszczęśliwych wypadków (w zakresie służby dróżnika),

znajomość:

3) służbowego rozkładu jazdy pociągów,

4) instrukcji służbowej dla dróżnika,

5) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby dróżnika),

6) urządzeń sygnałowych i zaporowych oraz sposobu ich obsługiwania i utrzymania,

7) materjałów potrzebnych do utrzymania nawierzchni, narzędzi i sposobu ich użycia oraz ogólne pojęcie o budowie toru i robotach torowych.

II. Egzamin na torowego.

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po dwuletniem zatrudnieniu przy budowie i utrzymaniu nawierzchni oraz 3-miesięcznej praktyce (pod nadzorem) w służbie torowego.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

umiejętność napisania raportu służbowego z zakresu służby torowego i znajomość rachunków w zakresie 4-ch działań liczbami całemi, ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi;

b) ustnego:

znajomość:

1) budowy i utrzymania torów i rozjazdów,

2) instrukcyj służbowych dla torowych dróżników i zwrotniczych,

3) służbowego rozkładu jazdy pociągów,

4) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby torowego),

5) sposobów zabezpieczenia ruchu pociągów na odcinkach toru, w czasie ich uszkodzenia,

6) metrycznego systemu miar i wag,

7) zasad postępowania w razie wypadku kolejowego i przepisów o udzielaniu doraźnej pomocy w nagłych wypadkach, przed przybyciem lekarza,

8) przepisów o nadzorze nad przewodami telefonicznemi, a na kolejach o trakcji elektrycznej, nad przewodami roboczemi sieci elektrycznej (w zakresie służby torowego,

9) urządzeń sygnałowych i zaporowych, oraz sposobu ich obsługi i utrzymania (w zakresie służby torowego),

10) zasad utrzymania pasów przeciwpożarowych w lasach,

11) umiejętność używania telefonu.

III. Egzamin na nadzorcę drogowego.

(wg. przepisów Nr. A. 5 odpowiada na zawiadowcę odcinka drogowego).

Do egzaminu mogą być dopuszczeni kandydaci — egzaminowi torowi, po najmniej 2-letniej służbie w charakterze torowego, a o ile posiadają niższe lub średnie wykształcenie techniczne — po przynajmniej 1-rocznem zatrudnieniu przy budowie i utrzymaniu nawierzchni, w czem pół roku próbnego zajęcia w służbie torowego.

Na kolejach o trakcji elektrycznej, prócz powyższych warunków, kandydaci powinni wykazać się przynajmniej półroczną praktyką w kolejowym warsztacie elektrotechnicznym.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

po jednym temacie z budowy i utrzymania nawierzchni,

b) ustnego:

znajomość:

1) instrukcyj służbowych dla nadzorcy drogowego, torowego, dróżnika przejazdowego i zwrotniczego,

2) budowy torowiska i nawierzchni oraz wszelkich urządzeń torowych (obrotnice, żórawie dźwigowe, wodne i t. p.),

3) typów nawierzchni i typów podkładów używanych na danej kolei,

4) robót przy budowie i utrzymaniu torów i rozjazdów (znajomość gruntowna),

5) narzędzi używanych przy robotach, o których mowa w p. 4),

6) robót budowlanych i materjałów stosowanych w budownictwie na kolejach, specjalnie przy budowie budynków i mostów,

7) konstrukcji budynków i mostów stosowanych na kolejach, umiejętność wykonywania mniejszych nowych robót budowlanych według planów i kosztorysów, robot przy utrzymaniu mostów, budynków, wodociągów, kanalizacji i t. p. (w zarysie),

8) narzędzi i urządzeń pomocniczych, używanych przy robotach,

9) przepisów przeciwpożarowych, sposobów zakładania i utrzymania pasów przeciwpożarowych w lasach,

10) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby nadzorcy drogowego),

11) ogólnych przepisów technicznych o budowie i eksploatacji kolei (w zakresie służby nadzorcy drogowego),

12) budowy i utrzymania sygnałów oraz urządzeń do zabezpieczenia ruchu,

13) przepisów o postępowaniu w razie wypadków kolejowych, przepisów o udzielaniu doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza, oraz przepisów bezpieczeństwa,

14) ogólnych przepisów o budowie linij telefonicznych i obowiązujących postanowień Ministerstwa Poczt i Telegrafów co do używania tych linij, oraz na kolejach o trakcji elektrycznej — ogólnych przepisów o utrzymaniu górnej sieci elektrycznej.

IV. Egzamin na zwrotniczego i manewrowego.

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po conajmniej 1-rocznem zatrudnieniu przy utrzymaniu nawierzchni, odbyciu 1-miesięcznej praktyki w warsztatach przy naprawie wagonów oraz 1-miesięcznej praktyki (pod nadzorem) w służbie zwrotniczego na zwrotnicach ręcznych.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

umiejętność napisania raportu służbowego z zakresu służby zwrotniczego i znajomość rachunków w zakresie 4-ch działań liczbami całemi;

b) ustnego:

znajomość:

1) służbowego rozkładu jazdy pociągów i umiejętność używania telefonu,

2) instrukcyj służbowych dla zwrotniczego, torowego i dróżnika oraz przepisów dla maszynisty (w zakresie służby zwrotniczego),

3) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby zwrotniczego),

4) przeznaczenia, sposobu obsługi i utrzymania urządzeń sygnałowych i zaporowych,

5) sposobu utrzymania nawierzchni i urządzeń kolejowych, jak zwrotnic i ich zabezpieczenia, obrotnic, wag, żórawi i ich obsługi (w zarysie),

6) rodzajów i poszczególnych części wagonów, a w szczególności urządzeń do spinania, smarowania, hamowania wagonów i sposobu używania tych urządzeń,

7) zasad formowania pociągów i znajomość planu stacji, oraz umiejętność posiłkowania się planem stacji, na której kandydat pełni służbę,

8) umiejętność wykonywania pracy manewrowej,

9) umiejętność postępowania w razie wypadków kolejowych oraz udzielania doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza.

V. Egzamin na hamulcowego.

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po conajmniej 1-rocznym zatrudnieniu przy utrzymaniu nawierzchni, odbyciu 1-miesięcznej praktyki w warsztatach przy naprawie wagonów, oraz 1-miesięcznej praktyki (pod nadzorem) w służbie hamulcowego.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

Umiejętność napisania raportu służbowego w zakresie służby hamulcowego oraz znajomość rachunków w zakresie 4-ch działań liczbami całemi;

b) ustnego:

znajomość:

1) służbowego rozkładu jazdy pociągów i umiejętność używania telefonu,

2) instrukcyj służbowych dla hamulcowego, zwrotniczego, dróżnika, oraz przepisów dla maszynisty (w zakresie służby hamulcowego),

3) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby hamulcowego),

4) rodzajów i poszczególnych części wagonów i urządzeń do hamowania, spinania i smarowania wagonów, oraz sposobów używania tych urządzeń,

5) sposobu używania urządzeń stacyjnych, a mianowicie sygnałów, obrotnic, wag, przesuwnic, żórawi, zwrotnic,

6) urządzeń do ogrzewania i oświetlania wagonów i umiejętność ich obsługiwania,

7) planu stacji, zasad formowania pociągów, umiejętność posiłkowania się planem stacji, na której pełni służbę, oraz umiejętność wykonywania pracy manewrowej,

8) umiejętność postępowania w razie wypadków kolejowych oraz udzielanie doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza,

9) wiadomości potrzebnych przy przeprowadzaniu rewizyj wagonów.

VI. Egzamin na konduktora.

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po 1-rocznej służbie w charakterze hamulcowego, posiadający świadectwo złożonego egzaminu na hamulcowego.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

1) temat z zakresu służby konduktora oraz znajomość rachunków w zakresie 4 działań liczbami całemi, ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi:

b) ustnego:

znajomość:

1) instrukcyj służbowych dla konduktora, hamulcowego, zwrotniczego i dróżnika, oraz przepisów dla maszynisty (w zakresie służby konduktora),

2) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby konduktora),

3) zasad formowania pociągów,

4) wiadomości potrzebnych przy przeprowadzaniu rewizji pociągów. Powyższy egzamin upoważnia pracownika do pełnienia obowiązków w charakterze kierownika pociągu.

VII. Egzamin na zawiadowcę stacji.

(wg. przepisów Nr. A. 5 odpowiada na stanowisko asystenta lub adjunkta).

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po conajmniej 1-rocznem zatrudnieniu na stacji i który był w tym czasie zajęty najmniej 6 miesięcy przy przyjmowaniu i wyprawianiu pociągów, a nadto odbył 14-dniową praktykę jako zwrotniczy.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

1 temat z zakresu służby zawiadowcy stacji;

b) ustnego:

znajomość:

1) przepisów o budowie kolei (w zarysie) i o eksploatacji kolei,

2) przepisów ruchu i sygnalizacji,

3) instrukcyj dla zawiadowców stacyj, konduktorów, hamulcowych, zwrotniczych, dróżników przejazdowych, oraz przepisów dla maszynisty w zakresie służby zawiadowcy stacji.

4) przepisów o postępowaniu w razie wypadków kolejowych, przepisów bezpieczeństwa, przepisów o udzielaniu doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza, przepisów policyjnych i sanitarnych, przepisów o pożarnictwie oraz, o dezynfekcji wagonów. Pracownicy zatrudnieni w charakterze dyżurnych ruchu (kierowników ruchu) podlegają egzaminowi na zawiadowcę stacji.

VIII. Egzamin na palacza parowozowego.

(w/g przepisów Nr. A. 5 odpowiada stanowisku „na pomocnika maszynisty parowozowego").

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po conajmniej 1-rocznej pracy w charakterze robotnika, lub rzemieślnika w warsztatach, lub w parowozowni przy naprawie parowozów i po conajmniej 6-miesięcznem próbnem zatrudnieniu w charakterze palacza parowozowego.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

1 temat z zakresu służby palacza parowozowego oraz znajomość rachunków z zakresu 4-ch działań liczbami całemi;

b) ustnego:

znajomość:

1) przepisów o bezpieczeństwie kotłów parowych (w zakresie służby palacza),

2) głównych urządzeń kotła i parowozu, oraz dopuszczalnego ciśnienia pary,

3) urządzeń parowozu, służących do opalania, zasilania wodą, smarowania i hamowania,

4) przepisów sygnalizacji i ruchu (w zakresie służby palacza),

5) instrukcji dla palacza,

6) instrukcji dla zwrotniczych (w zakresie służby maszynisty parowozowego),

7) umiejętność postępowania w wypadkach niedokładnego działania kotła, hamowania parowozu, zabezpieczenia parowozu od samoczynnego ruszenia z miejsca, zatrzymania parowozu będącego w ruchu, zabezpieczenia cylindrów parowych od uszkodzenia przez mróz i wodę, właściwego używania zasów i klap, regulujących dopływ powietrza, zasilanie kotła wodą i oszczędnego opalania parowozu.

8) postępowania przy udzielaniu doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza.

Bezpośrednio przed powołaniem do egzaminu, kandydat powinien złożyć praktyczny egzamin ze służby palacza przed miejscowym pracownikiem, posiadającym prawo kierowania parowozem.

Odpowiednie zaświadczenie powinno być dołączone do protokółu egzaminacyjnego.

IX. Egzamin na maszynistę parowozowego.

Do egzaminu może być dopuszczony egzaminowany palacz parowozowy, posiadający conajmniej świadectwo wyzwolenia na rzemieślnika metalowca, który odbył 36 miesięczną stałą służbę na parowozie w pociągach i na przetokach oraz przejechał przynajmniej 40.000 klm. w charakterze palacza.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

1 temat z zakresu służby maszynisty parowozowego oraz znajomość rachunków z zakresu 4-ch działań liczbami całemi, ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi;

b) ustnego:

znajomość:

1) poszczególnych typów parowozów, ich mocy oraz składowych części parowozu i ich działania,

2) materjałów używanych przy budowie i naprawie parowozów i sposobu ich używania (w zarysie),

3) umiejętność obsługi parowozu w czasie jazdy i postoju, tak w stanie gorącym jak i zimnym, postępowania w razie uszkodzenia parowozu w służbie oraz dokonywania doraźnych napraw, oszczędnego spalania kotła, smarowania parowozu oraz zasilania kotła wodą używania poszczególnych typów hamulców, obsługi stacyj wodnych, obrotnic, przesuwnic i t. p. urządzeń mechanicznych,

4) postępowania w razie nieszczęśliwych wypadków kolejowych, przerw ruchu, udzielania doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza,

5) instrukcyj dla palacza, konduktora, hamulcowego zwrotniczego i dróżnika przejazdowego (w zakresie służby maszynisty)

6) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby maszynisty),

7) wiadomości wymaganych przy wykonywaniu rewizyj wagonów.

Przed powołaniem do egzaminu kandydat powinien złożyć praktyczny egzamin, odbywając jazdę próbną pociągiem, pod nadzorem pracownika, posiadającego prawo kierowania parowozem.

Odpowiednie zaświadczenie powinno być dołączone do protokółu egzaminacyjnego.

X. Egzamin na motorowego (maszynistę przy silnikach spalinowych i elektrycznych).

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat, posiadający conajmniej świadectwo wyzwolenia na ślusarza i odbytą 4-miesięczną służbę przygotowawczą, z czego 2 miesiące zatrudnienia przy naprawie i utrzymaniu motorów, wagonów lub lokomotyw motorowych i 2 miesiące w charakterze pomocnika motorowego.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

1 temat z zakresu służby maszynisty motorowego, oraz znajomość rachunków 4-ch działań liczbami całemi, ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi;

b) ustnego:

znajomość:

1) budowy i działania motorów oraz wagonów i lokomotyw motorowych, sposobu ich obsługi w czasie jazdy i na postoju, w szczególności sposobu obsługi urządzeń do hamowania, oświetlania, ogrzewania i smarowania, tudzież znajomość sposobu ładowania i utrzymania bateryj akumulatorowych,

2) przepisów o obsłudze motorów,

3) instrukcyj dla konduktorów, hamulcowych, zwrotniczych i dróżników przejazdowych (w zakresie służby maszynisty motorowego),

4) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby maszynisty motorowego),

5) umiejętność postępowania w razie wypadków kolejowych i udzielania doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza,

6) wiadomości wymaganych przy wykonywaniu rewizyj wagonów.

Przed powołaniem do egzaminu, kandydat powinien złożyć egzamin praktyczny z obsługi lokomotywy lub wagonu motorowego, przed pracownikiem posiadającym świadectwo maszynisty motorowego.

Odpowiednie zaświadczenie powinno być dołączone do protokółu egzaminacyjnego.

XI.

Kandydaci na maszynistę parowozu, palacza parowozowego oraz motorowego mogą składać egzamin praktyczny, wymagany w/g przepisów Nr. A. 5, przed pracownikami kolei (przedsiębiorstw) zgłaszających kandydatów do egzaminów.

Część III.

Postanowienia końcowe i przejściowe.

§ 19.

Właściwe dyrekcje okręgowe kolei państwowych ustalą, którzy z pracowników, wymienieni w § 2, posiadający egzamin, złożony przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, obowiązani są złożyć ponownie egzamin, zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

§ 20.

(1) Dotychczasowi nieegzaminowani pracownicy, wymienieni w § 2 powinni złożyć egzamin na podstawie niniejszego zarządzenia do dnia 30 kwietnia 1937 r.

(2) W wyjątkowych przypadkach, na odpowiednio umotywowany wniosek właściwego dyrektora kolei państwowych, może nastąpić całkowite zwolnienie pracownika od obowiązku składania egzaminu, za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Komunikacji.

§ 20 A.

1) Odbycie praktyki (służby przygotowawczej) nie obowiązuje pracowników, wymienionych w §§ 19 i 20, którzy pełnią conajmniej od 1 kwietnia 1935 r. funkcje służbowe na stanowiskach, na które mają być egzaminowani.

2) Korespondencję z zarządami kolei, dotyczącą egzaminowania ich personelu oraz inne czynności biurowe związane z wykonaniem powyższego zarządzenia załatwiać będzie Biuro Personalne przy współudziale właściwych wydziałów.

Część IV.

Nadzór nad stanem technicznym kolei i bocznic normalnotorowych.

A) 1. Nadzór nad należytem utrzymaniem torów bocznicowych, rozjazdów, mostów, przejazdów, urządzeń bezpieczeństwa ruchu i wszelkich innych urządzeń bocznicowych, położonych poza gruntem kolejowym, jak również nadzór nad stanem parowozów i silników, używanych do obsługi bocznicy, sprawuje Dyrekcja, przeprowadzając w okresach półrocznych, lub najdalej rocznych, w zależności od natężenia ruchu i warunków miejscowych bocznicy, rewizje danej bocznicy komisyjnie pod przewodnictwem Naczelnika Oddz. Ruchowo Handlowego przy współudziale Naczelników Oddziału Drogowego i Mechanicznego.

O wyniku rewizji komisja sporządza odpowiedni protokół, którego odpisy odnośni Naczelnicy Oddziałów przedstawiają do zainteresowanych Wydziałów, przyczem powiadamiają Wydziały o zarządzeniach swych, wydanych za pośrednictwem Oddziału Ruchowo-Handlowego, w związku z rezultatami rewizji.

2) Stały nadzór techniczny nad stanem torów, podtorza, mostów i t. p. urządzeń w torach sprawuje Oddział Drogowy za pośrednictwem odnośnego torowego (instrukcja D 15 § 10 p. 15), a pozatem: zawiadowcy odcinka drogowego i kontrolera drogowego.

3) Stały nadzór techniczny nad stanem rozjazdów i urządzeń bezpieczeństwa ruchu sprawują wyżej wyszczególnione organy służby drogowej łącznie z odpowiednimi organami Służby Ruchu.

B) Nadzór nad stanem technicznym kolei i bocznic wąskotorowych oraz taboru.

1) Nadzór nad należytem utrzymaniem; podtorza, mostów, nawierzchni przejazdów, urządzeń bezpieczeństwa ruchu i wszelkich innych urządzeń na kolejach wąskotorowych, trakcji mechanicznej, użytku gospodarczego, niebędących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", tudzież nadzór nad stanem; parowozów, silników i wagonów, używanych do obsługi tych kolei, sprawuje Dyrekcja OKP., przeprowadzając raz na rok, lub częściej, w zależności od natężenia ruchu i warunków miejscowych kolei, rewizję danej kolei komisyjnie, pod przewodnictwem Naczelnika Służby Kolei Wąskotorowych, lub wyznaczonego przez niego Zastępcy.

2) Stały nadzór nad należytem utrzymaniem; podtorza, mostów, nawierzchni, przejazdów, urządzeń bezpieczeństwa ruchu i wszelkich innych urządzeń na bocznicach przemysłowych waskotorowych, tudzież stały nadzór nad stanem; parowozów, silników i wagonów, używanych do obsługi tych bocznic, sprawuje odnośny Zarząd Państwowej Kolei Wąskotorowej, za pośrednictwem podległych sobie organów w służbach: drogowej, ruchu, i mechanicznej, przyczem Zarząd Państwowej Kolei Wąskotorowej przeprowadza w okresach półrocznych i częściej, w zależności od natężenia ruchu i warunków miejscowych bocznicy, rewizję danej bocznicy.

O dokonanej rewizji winien być sporządzony protokół i nadesłany do Wydziału Kolei Wąskotorowych.

C. Nadzór nad trakcją mechaniczną.

Przedstawiciel Oddziału Mechanicznego, zaś na kolejach wąskotorowych przedstawiciel Działu Mechanicznego, biorący udział w komisjach, o których mowa w ustępie A. pkt. 1 i ustępie B. pkt. 1 i 2 obowiązany jest sprawdzić:

a) ilostan imienny obsługi parowozów lub innych pojazdów mechanicznych,

b) posiadanie przez personel obsługi parowozu, zaświadczeń lekarskich o kwalifikacjach I kategorji zdrowia, oraz świadectwa o złożeniu egzaminu,

c) znajomość lokalnego regulaminu wyjazdu parowozu na tory P. K. P.,

d) normowanie pracy i odpoczynku drużyn parowozowych (Księga pracy i odpoczynku drużyn parowozowych),

e) ilostan taboru parowozowego i innych pojazdów mechanicznych,

f) dokonanie w terminach, przewidzianych przepisami, rewizji okresowych kotła parowozowego. Zapisy w książce kotłowej i napisy na tabliczkach przy kotle.

g) dokonywanie w terminach, przewidzianych przepisami, okresowych oględzin części parowozu. Książka kontroli oględzin i sprawdzań okresowych części parowozu,

h) dokonywanie mycia kotłów parowozowych. Dziennik mycia kotła parowozu,

i) stan zestawów kołowych i ich obręczy.

D. Należność za dozór techniczny nad kotłami parowozów.

1) Wydział Mechaniczny każdorocznie w ciągu stycznia zawiadamia Wydział Ruchu o wysokości sum, jakie należy pobierać od posiadaczy bocznic za dozór techniczny nad kotłem parowozu.

2) Wydział Ruchu wzywa posiadacza bocznicy do wpłacenia należności za dozór nad kotłem i o wpłacie zawiadamia Wydział Mechaniczny.

3) Sprawy związane z pobieraniem należności od posiadaczy bocznic i kolei wąskotorowych za dozór techniczny nad kotłem parowozu załatwia Wydział Kolei Wąskotorowych.

4) Korespondencja, dotycząca nadzoru nad stanem technicznym i nad trakcją mechaniczną kolei i bocznic normalotowych, prowadzona przez Komisję Oddziałową, powinna być po załatwieniu kierowana do Wydziału Ruchu Dział Techniczny.

5) Korespondencja dotycząca nadzoru nad stanem technicznym i nad trakcją mechaniczną kolei i przedsiębiorstw wąskotorowych prowadzona przez Zarządy Państwowej Kolei Wąskotorowej powinna być po załatwieniu kierowana do Wydziału Kolei Wąskotorowych (Dział Drogowy).

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Załącznik Nr. 1. do § 3 D.

Zgłoszenie do egzaminu

pracowników zatrudnionych na kolei normalnotorowej, wąskotorowej Zarządu, przedsiębiorstwa *) ....

L. p.	Nazwisko i imię	Miejsce pracy	Zatrudniony w charakterze i od jakiej daty	Zgłasza się do egzaminu na stanowisko	Data, rok i miejsce urodzenia	Wykształcenie ogólne i zawodowe	Wyznanie i narodowość	Posiada egzaminy kolejowe a) ścisły b) tymczasowy na stanowisko: data złożenia tego egzaminu	Uwagi

Uwaga *) niepotrzebne skreślić.

Załącznik Nr. 2. do § 12.

Komisja Egzaminacyjna ....

Świadectwo złożenia egzaminu.

P. ...., urodzony

dnia .... w ....

.... pracownik ....

(nazwa kolei)

.... poddał się dnia ....

egzaminowi na ....

w myśl postanowień § .... Rozporządzenia

Ministra Komunikacji z dnia .... 1935 r. w sprawie egzaminowania pracowników kolei użytku publicznego i prywatnego, niebędących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. T. i Z. K. Nr. .... poz. ....) — i złożył ten egzamin z wynikiem

....

.... dnia .... 193..... r.

Członkowie Komisji Egzaminacyjnej:

1) ....

2) ....

3) ....

Pieczęć kolei lub przedsiębiorstwa

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej:

....

Załącznik Nr. 3 do § 14.

Protokół

egzaminu ścisłego sporządzony dnia .... 193 ... r.

w ....

Egzamin ścisły

na ....

w zakresie ustalonym w § ...... zarządzenia DOKP. w Radomiu z dnia .... Nr. ....

na zasadzie Dz. Tar. i Zarz. Kolej. Nr. 22/35 r. poz. 259.

składa:

.... zatrudniony w charakterze ....

na kolei normalnotorowej, wąskotorowej, firmy przedsiębiorstwa ....

urodzony .... w ....

KOMISJA EGZAMINACYJNA:

1) Przewodniczący: Przedstawiciel DOKP. w Radomiu ....

2) Egzaminator: „ „ „ ....

3) „ firmy ....

4) „ „ ....

Wzór do załącznika Nr. 3.

Wyniki egzaminu

pisemnego	Ocena
Tematy:	
ustnego Przedmioty:	
1)	....
2)	....
3)	....
4)	....
5)	....
6)	....
7)	....
8)	....
9)	....
10)	....
11)	....
12)	....
13)	....
14)	....

Ogólny wynik ....

Wydano świadectwo złożonego egzaminu z daty........../..........193....r.

Wyznaczono termin powtórzenia egzaminu z przedmiotów wymienionych pod poz.

Komisja egzaminacyjna:

Protokulant: Przewodniczący: Egzaminatorzy: